

רשומות

קובץ התקנות

6 ביוני 1963

1454

י"ד בסיון תשכ"ג

עמור

- 1564 תקנות מלווה קליטה (תעודות מלווה), תשכ"ג—1963
- 1565 תקנות החניכות (ייצור נעלים), תשכ"ג—1963
- 1566 תקנות הדיג (תיקון), תשכ"ג—1963
- 1567 צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסדרת הסחר בביצים) (תיקון), תשכ"ג—1963
- 1567 צו סימון מוצרים (תיקון), תשכ"ג—1963
- 1568 החלטת הכנסת בדבר הוראות המגדלות או המטילות מכס
- אכרות תקנים (תקן ישראלי 444 — אייר תשכ"ב (מאי 1962) — צינורות מגן משוריינים
- 1568 מתוברגים מפלדה ללא בידוד למיתקני חשמל), תשכ"ג—1963

מדור לשלטון מקומי

- 1569 צו תכנון ערים (השומרון), תשכ"ג—1963
- חוק עזר לועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז ירושלים (פיקוח על בנינים והקמתם)
- 1571 (תיקון), תשכ"ג—1963
- 1572 חוק עזר להוצאה (פתיחת עסקים וסגירתם), תשכ"ג—1963
- 1574 חוק עזר לטורעאן (אגרת תעודת אישור), תשכ"ג—1963
- 1575 חוק עזר לקרית-מלאכי (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"ג—1963
- 1576 חוק עזר לשדרות (מפגעי תברואה), תשכ"ג—1963
- 1581 חוק עזר לתל-מונד (אספקת מים), תשכ"ג—1963
- 1586 צו המועצות המקומיות (ב) (תיקון התוספת הראשונה, בית-דן) — תיקון טעות
- תיקון טעות

חוק מילווה קליטה, תשכ"ב—1961

תקנות בדבר תעודות מילווה

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 5 ו-10 לחוק מילווה קליטה, תשכ"ב—1961¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —
„שומה סופית” — שומה או צו, לשנת המס 1961, שאינם ניתנים עוד להשגה או לערעור;
„תעודה” — תעודת מילווה קליטה המוצאת לפי סעיף 5 לחוק.
2. (א) עד יום י"ח בניסן תשכ"ד (31 במרס 1964) יוצאו תעודות כמפורט להלן:
(1) ליחיד שנוכה מהכנסתו על חשבון המילווה לפי סעיף 8 (ג) לחוק — על סכום המילווה ששילם עד ליום י"ד בכסלו תשכ"ד (30 בנובמבר 1963);
(2) לאדם ששילם מקדמות על חשבון המילווה לפי סעיף 8 (א) ו-(ב) לחוק, ושנעשתה לו שומה סופית עד ליום י"ד בכסלו תשכ"ד (30 בנובמבר 1963) — על סכום המילווה ששילם.
(ב) עד יום כ"ז באדר ב' תשכ"ה (31 במרס 1965) יוצאו תעודות לאדם שתקנת משנה (א) אינה חלה עליו — על סכום המילווה ששילם לפי שומה סופית שנעשתה לו עד ליום כ"ה בכסלו תשכ"ה (30 בנובמבר 1964), ובאם לא נעשתה לו שומה סופית עד לאותו יום — על הסכום ששילם על חשבון המילווה לפי סעיף 8 (א) ו-(ב) לחוק.
3. הוצאה לאדם תעודה ונתברר לאחר מכן כי סכום המילווה שהוא חייב בו שונה מהסכום הנקוב בתעודה שקיבל —
(1) אם הסכום שהוא חייב בו קטן מהסכום הנקוב בתעודה — יוחזר לו הסכום העודף ששילם ותוצא לו תעודה חדשה על הסכום שהוא חייב בו לאחר שיחזיר את התעודה שקיבל;
(2) אם הסכום שהוא חייב בו גדול מהסכום הנקוב בתעודה — תוצא לו תעודה על הסכום הנוסף כאמור.
4. התעודות ייערכו לזכות החייב במילווה בנוסח שבתוספת, ולא יהיו ניתנות להעברה לפני כ' באדר ב' תשכ"ז (1 באפריל 1967), פרט להעברות מכוח הדין, ומאותו יום יהיו התעודות ניתנות להעברה במסירה כאילו היו תעודות למוכ"ז.
5. (א) הריבית תיפרע ב"1 באפריל של כל שנה החל מ"1 באפריל הקרוב שלאחר הוצאת התעודה; לצורך תשלום הריבית יצורפו לתעודות 13 תלושים שיסומנו במספרים מ"1 עד 13; בכל תלוש יצויין סכום הריבית ומועד תשלומו, ובלבד שהריבית עבור התקופה שלפני הוצאת התעודה תיפרע ב"1 באפריל הקרוב שלאחר הוצאת התעודה.
(ב) התעודות לא ישאו ריבית לאחר המועד שנקבע לפדיונן.
(ג) כל עוד התעודות אינן ניתנות להעברה, תשולם הריבית לבעל הרשום של התעודה, או למי שהתעודה הועברה לו מכוח הדין.
6. פדיון התעודות יהיה בדרך הגרלה שסדריה ייקבעו על ידי שר האוצר בהודעה שתפורסם ברשומות.
7. יתרות כאמור בסעיף 5 (ב) (2) לחוק ייפדו תוך התקופה שנקבעה להוצאת התעודות.

הנדרות

הוצאת תעודות

החלפת תעודה
או תעודה
נוספת

סוג התעודות
וסתירותן

רכי תשלום
הריבית

רכי פדיון
התעודות

מועד פדיון
יתרות

¹ ס"ח 351, תשכ"ב, עמ' 2.

תוספת

(תקנה 4)

מדינת ישראל

שם

מספר

מילווה קליטה, תשכ״ב—1961

תעודת מילווה צמודה למדד יוקר המחיה, נושאת ריבית בלתי צמודה של 4% לשנה. לירות.

1. תעודת מילווה זו מוצאת בהתאם להוראות חוק מילווה קליטה, תשכ״ב—1961, והתקנות שהותקנו על פיו.
2. סכומי הריבית של תעודת מילווה זו ישולמו עד יום כ׳ באדר ב׳ תשכ״ז; (1 באפריל 1967) לבעל הרשום של התעודה או למי שהתעודה הועברה לו מכוח הדין, ומאותו יום ואילך לכל מי שימסור את התלוש המתאים.
3. סכום הקרן של איגרת חוב זו ישולם לכל מי שימסור אותה לאחר היום שנועד לפדיונה.
4. על פדיון הקרן של תעודת מילווה זו יחולו תנאי ההצמדה המפורטים בסעיף 6 לחוק.
5. תעודת מילווה זו צמודה למדד יסודי של נקודות.

תאריך ההוצאה

ממשלת ישראל

האוצר

החשב הכללי

שר האוצר

לוי אשכול
שר האוצר

ה' בסיון תשכ״ג (28 במאי 1963)
(המ 72462)

חוק החניכות, תשי״ג—1953

תקנות בדבר תקופת החניכות, הגיל המינימלי וההשכלה המינימלית
בייצור נעלים

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 4 ו-5 לחוק החניכות, תשי״ג—1953, אני מתקין תקנות

אלה:

1. תקופת החניכות —

- (1) בייצור נעלים תפרות וייצור נעלים מתיחת גפה — שלוש שנים;
- (2) בייצור נעלים גזירה — שלוש שנים, אולם לגבי חניך שעמד בבחינת הביניים הראשונה בייצור נעלים תפרות, תהיה תקופת החניכות בייצור נעלים גזירה — שנתיים בלבד;
- (3) בייצור נעלים גמירה — שנה וחצי.

+ ס״ח 128, תשי״ג, עמ׳ 108.

תקופת
החניכות

2. הגיל המינימלי לחניכות במקצועות האמורים בתקנה 1 הוא ארבע עשרה שנה.
3. ההשכלה המינימלית —
(1) בייצור נעלים-גזירה — סיום החינוך היסודי כמשמעותו בחוק לימוד חובה, תש"ט—1949;²
(2) בייצור נעלים-תפרות וייצור נעלים-מתיחת גפה — סיום החינוך היסודי כמש" עותו בחוק לימוד חובה, תש"ט—1949, אולם לנער שניתנה לגביו הצהרת חניכות עד ד' בתשרי תשכ"ו (30 בספטמבר 1965) מספיק סיום שש שנות לימוד בכיתות א' עד ו' ועד בכלל;
(3) בייצור נעלים-גמירה — סיום שש שנות לימוד בכיתות א' עד ו' ועד בכלל במוסד חינוך מוכר כמשמעותו בחוק לימוד חובה, תש"ט—1949.
4. לתקנות אלה ייקרא „תקנות החניכות (ייצור נעלים), תשכ"ג—1963".

יגאל אלון
שר העבודה

כ"ז באייר תשכ"ג (21 במאי 1963)
(חם 75003)

² ס"ח ש"ט, חש"ט, עמ' 287.

פקודת הדיג, 1937

תקנות בדבר הגבלות דיג

בתוקף סמכותי לפי סעיף 9 לפקודת הדיג, 1937,¹ והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948,² אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות הדיג, 1937,³ אחרי תקנה 35 יבוא:
 35. (א) לא ידוג אדם דגים בשטח שמורת החולה אלא בחכה.
 - (ב) בתקנה זו „שטח שמורת החולה” — השטח שבגבולותיו סומנו בקו כחול בתכנית בנין ערים מפורטת מס' 262 — שמורת טבע בצפון מערב החולה שהודעה על הפקדתה, ביחד עם התשריט המצורף אליה, פורסמה בילקוט הפרסומים 517, תשי"ז, עמ' 458.
 36. לא ידוג אדם את הסרטן העיוור.
 37. לא ידוג אדם את צב הים לאורך חוף ים התיכון בתחום מימי החופים של ישראל.

הוספת
תקנות 35
ער 58

הנכלל
דיג בשמורת
החולה

איסור דיג
הסרטן העיוור

הנכלל דיג
צב הים

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הדיג (תיקון), תשכ"ג—1963".

חשם

משה דיין
שר החקלאות

א' בסיון תשכ"ג (24 במאי 1963)
(חם 73870)

¹ ע"ר 1037, חוס' 1 סס' 687, עמ' 137.

² ע"ר תש"ח, חוס' א' סס' 2, עמ' 1.

³ ע"ר 1037, חוס' 2 סס' 660, עמ' 60: ק"ת 1337, תשכ"ב, עמ' 2330.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח — 1957

צו בדבר הסדרת הסחר בביצים

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 5 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—

1957¹, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 1 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסדרת הסחר בביצים), תשי"ח—
1957² (להלן — הצו העיקרי), אחרי ההגדרה „משווק” יבוא:
„מחלק” — אדם המעביר לשם עסק ביצה ממקור כלשהו לקמעונאי.

תיקון סעיף 6

2. בסעיף 6 לצו העיקרי —

(1) בסעיף קטן (א), במקום „אותה” יבוא „אותה במקום עסקו כאמור ברשיון”;

(2) במקום סעיף קטן (ד) יבוא:

„(ד) לא יעביר מחלק או קמעונאי בשום דרך מדרכי ההעברה את הבעלות על ביצה או את ההחזקה בה ולא יחזיקנה אלא אם הביצה מוחתמת על ידי משווק בהתאם להוראות צו זה”.

3. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסדרת הסחר בביצים) (תיקון)”, תשכ"ג—1963³.

פ.נ.ח.ס.פ.ר
שר המסחר והתעשייה

א' בסיון תשכ"ג (24 במאי 1963)
(חמ 740127)

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.
² ק"ח 741, תשי"ח, עמ' 84.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח — 1957

צו בדבר סימון מוצרים

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 5 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—

1957¹, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 1 לצו סימון מוצרים, תשי"ח—1950² (להלן — הצו העיקרי), בהגדרה „מוצר”, בסופה, יבוא „לרבות מצרך כאמור שיובא”.

החלפת סעיף 2

2. במקום סעיף 2 לצו העיקרי יבוא:

2. לא יעביר אדם לאחר במהלך עסקו בשום דרך מדרכי ההעברה את הבעלות על מוצר או את ההחזקה בו, לא יקבלו ולא יחזיקו כאמור אלא אם יש על המיכל הטבעה, הדפסה או תווית המכילה את פרטי המוצר לפי צו זה.

החלפת
סעיף 7 (א)

3. בסעיף 7 לצו העיקרי, במקום סעיף קטן (א) יבוא:

„(א) לא ידפיס אדם על מיכל המכיל מוצר כל דפוס, סימן, הטבעה או ציור, לא ידביקם כאמור ולא יצרף עליו כל תווית המכילה תיאור, ציור, תמונה או סימן שהם מזוייפים, מטעים או בלתי נכונים”.

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.
² ק"ח 70, תשי"ח, עמ' 529.

4. בסעיף 9 לצו העיקרי, בסעיף קטן (ב), במקום הפסיק אחרי המלים „מטעה או בלתי נכון” תבוא נקודה והקטע „או שהמצרך הובא באותה צורה לישראל ויש עליו שם ארץ הייצור ומשקל נטו של המוצר שבמיכל” — יימחק.
5. לצו זה ייקרא „צו סימון מוצרים (תיקון), תשכ”ג—1963”.

השם

פנחס ספיר
שר המסחר והתעשייה

א' בסיון תשכ”ג (24 במאי 1963)
(המ 740100)

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש”ט—1949

החלטה בדבר אישור ההוראות המגדילות או המטילות מכס

בהתאם לסעיף 2(א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש”ט—1949,¹ מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת) (הוראת שעה), תשכ”ג—1963,² שכתוצאה מהן מוגדל מכס או מוטל מכס על סחורה שהיתה פטורה ממנו. נתקבלה בכנסת ביום ד' בסיון תשכ”ג (27 במאי 1963).

כבה אידלסון
ס/יושב ראש הכנסת

¹ ס”ח 10, חש”ט, עמ’ 154 : ס”ח 103, חשי”ב, עמ’ 204 : ס”ח 188, חש”ו, עמ’ 150 : ס”ח 303, חש”ר, עמ’ 18.
² ק”ח 1421, תשכ”ג, עמ’ 1076.

חוק התקנים, תשי”ג—1953

אכרזה על תקן כתקן רשמי

בחוקף הסמכות של שר המסחר והתעשייה לפי סעיף 8 לחוק התקנים, תשי”ג—1953,¹ שהועברה אלי, אני מכריז לאמור :

1. התקן הישראלי „ת” 444 — אייר תשכ”ב (מאי 1962) — צינורות מגן משוריינים מתוברגים מפלדה ללא בידוד למיתקני חשמל” הוא תקן רשמי.

אכרזה על
תקן כתקן
רשמי

2. התקן האמור הופקד במקומות אלה :

מקומות הפקדת
התקן

(1) משרד הממונה על התקינה, משרד המסחר והתעשייה, רח’ מזא”ה 76, תל-אביב-יפו ;

(2) משרד מנהל חטיבת התעשייה, משרד המסחר והתעשייה, רח’ אגרון 30, ירושלים ;

(3) משרד מנהל מחוז תל-אביב והמרכז, משרד המסחר והתעשייה, רח’ מזא”ה 76, תל-אביב-יפו ;

(4) משרד מנהל מחוז חיפה, משרד המסחר והתעשייה, דרך העצמאות, חיפה ;

(5) מכון התקנים הישראלי, רח’ בני-ישראל, רמת-אביב, תל-אביב-יפו.

וכל אדם זכאי, ללא תשלום, לעיין בו במקומות האמורים.

¹ ס”ח 110, חשי”ג, עמ’ 80.

3. תחילתה של אכרזה זו היא :

- (1) לגבי איסור הייצור — כתום מאתיים ושבעים יום מיום פרסומה ברשומות (להלן — יום הפרסום) ;
- (2) לגבי יתר האיסורים — כתום שנה מיום הפרסום.

4. לאכרזה זו ייקרא „אכרזות תקנים (תקן ישראלי 444 — אייר תשכ״ב (מאי 1962) — צינורות מגן משוריינים מתוברגים מפלדה ללא בידוד למיתקני חשמל), תשכ״ג—1963.”

מ' גל ברט
הממונה על התקינה

כ״ח באייר תשכ״ג (22 במאי 1963)
(חמ 74082)

מדור לשלטון מקומי

פקודת בנין ערים, 1936

צו בדבר גבולות שטח תכנון עיר השומרון

בתוקף סמכותי לפי סעיף 10 לפקודת בנין ערים, 1936¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש״ח—1948², ולבקשת הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז חיפה (להלן — הועדה), אני מצווה לאמור :

1. השטח במחוז חיפה שגבולותיו נקבעו על ידי הועדה והמתוארים בתוספת, יהיה שטח תכנון עיר.
2. גבולותיו של השטח האמור סומנו בקו כחול בתשריט הערוך בקנה מידה 1:20,000, והחתום ביום י״ג באייר תשכ״ג (7 במאי 1963) ביד שר הפנים וביד יושב ראש הועדה (להלן — התשריט) ; העתק התשריט הופקד במשרד הועדה המקומית לבניה ולתכנון עיר השומרון, בזכרון-יעקב, ובמשרד הממונה על מחוז חיפה, וכל המעוניין בדבר זכאי לעיין בו בשעות ובימים בהם המשרדים האמורים פתוחים לקהל.
3. תחילתו של צו זה היא ביום פרסומו ברשומות.
4. לצו זה ייקרא „צו תכנון ערים (השומרון), תשכ״ג—1963.”

תוספת

גבולות שטח תכנון עיר השומרון כוללים גושים וחלקות רישום קרקע המפורטים להלן :

(1) זכרון יעקב :

הגושים : 10211 עד 10213, 10225, 10227 עד 10230, 11275, 11287, 11288, 11299, 11301 עד 11328, 11335 עד 11340, 11701 עד 11703, 11707 עד 11712, 11721 עד 11725, 12066, 12068, 12069, 12074 ; בשלמותם ;

11276 — פרט לחלקות 1, 27, 36 וחלקי חלקות 3, 26 הגובלים בחלקות 1, 27 ;

¹ ע״ר 1936, תוס׳ 1 מס׳ 589, עמ׳ 153.

² ע״ר תש״ח, תוס׳ א׳ מס׳ 2, עמ׳ 1.

11329 — פרט לחלקות 5, 7, 12, 14, 19 וחלק מחלקה 10

(דרך) ;

11331 — פרט לחלקות 24, 25, 26, 35 וחלק מחלקה 27 (דרך) ;

11332 — פרט לחלקה 1 וחלק מחלקה 10 (דרך) הגובל בחלקה

1 ;

11333 — פרט לחלקות 2, 3, 4, 8, 9, 10 וחלק מחלקה 20

הגובל עם חלקות 2, 3, 4, 10 וחלק מחלקה 21

(דרך) ;

11334 — פרט לחלקות 1, 13, 16, 17 ;

החלקות : 6, 7, 11, 12 בגוש 10195 ;

23, 24, 26, 27, 87, 88, וחלק מחלקות 69, 70 הגובל בחלקות

האמורות בגוש 10947 ;

48 עד 55, 57, 58, 63, 66, 68, בגוש 10948 ; וחלק מחלקה 56

(דרך), 37, 38 בגוש 10952 ;

9, 16 עד 24, בגוש 11300 ;

2 עד 31 וחלק מחלקה 1 הגובל בחלקות 5, 8, 9, 11, 14 בגוש
11706.

(2) פרט חנה :

הגושים : 10091, 10093 עד 10097, 10101 עד 10105, 10107 עד 10113,

10119, 10121, 10123, 10124 בשלמותם ;

10092 — פרט לחלקות 1, 2, 4, 5, 6, 7, 10, 13, 14 ;

10098 — פרט לחלקות 22 עד 28, 29 ;

10099 — פרט לחלקות 29 עד 33, 36 עד 43 ;

10100 — פרט לחלקות 33, 110, 116, 138 ; וחלק מחלקה 49

(נחל) ;

10106 — פרט לחלקות 21 עד 23, 27, 29 ;

10118 — פרט לחלקות 1, 2 ;

10122 — פרט לחלקות 38, 39 וחלק מחלקה 37.

החלקות : 18 עד 32 בגוש 10017 ;

7 עד 13, 21 עד 26, וחלק מחלקה 16 הגובל בחלקה 26 בגוש

10090 ;

1 עד 3, 8 עד 11, החלק הצפוני מחלקה 4 שגבולו הדרומי הוא

המשך הגבול הצפוני של הדרך מס' 26 בגוש 10115, חלק

מחלקה 30 הגובל בחלקות 1, 10, 11 וחלק מחלקה 31 הגובל

בחלקות 16, 17 בגוש 10112, וכן בגוש 10114 ;

38 עד 44 וחלק מחלקה 45 הגובל בחלקות 41 עד 44 בגוש

10117 ;

חלק מחלקה 1 בגוש 10658 ;

חלק מחלקה 1 בגוש 10661.

חיים משה שפירא

שר הפנים

י"ג באייר תשכ"ג (7 במאי 1963)

פקודת בנין ערים, 1936

חוק עזר לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז ירושלים, בדבר פיקוח על בנינים והקמתם

בתוקף סמכותה לפי סעיף 4 לפקודת בנין ערים, 1936,¹ מתקינה הוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז ירושלים, חוק עזר זה:

1. בתוספת השניה לחוק עזר לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז ירושלים (פיקוח על בנינים והקמתם), תשי"ח—1958,² במקום חלק א' יבוא:

„חלק א': בנינים חדשים

שיעורי האגרה בלירות

בשטח הועדה המקומית לבניה ולתכנון עיר ירושלים	בשטח של יתר הועדות המקומיות לבניה ולתכנון עיר במחוז ירושלים
0.50	0.17
0.20	0.07
2.00	0.67
3.00	0.67
4.00	1.00
5.00	1.00
0.80	0.17
0.50	0.16
1.00	7.50
2.00	0.67
10.00	1.67
5.00	1.67
15.00	3.34

1. בנינים ציבוריים — למעט בניני ציבור המוקמים

על ידי רשות מקומית לצרכיה — המשמשים אך ורק כמוסדות דת, צדקה, חינוך, תרבות או בריאות, בתי מרחצאות ציבוריים, בתי מחסה —

שאינם משמשים להפקת רווחים — לכל מ"ר

2. בנינים חקלאיים רפתות, אורוות, לולים, מחסנים וכיוצא באלה — לכל מ"ר

3. בתי מגורים —

ליחידות דיור ששטחן —

עד 45 מ"ר — לכל מ"ר

למעלה מ-45 מ"ר עד 65 מ"ר — לכל מ"ר

למעלה מ-65 מ"ר עד 90 מ"ר — לכל מ"ר

למעלה מ-90 מ"ר — לכל מ"ר

4. (1) בניני תעשיה, מלאכה, החסנה ואריזה — לכל מ"ר

(2) מגרש לתחנת דלק מסחרית —

לכל מ"ר משטחו

(3) מבנים במגרש תחנת דלק — לכל מ"ר

(4) מיכלי דלק — לכל מ"ר

5. (1) בתי עסק, בתי קפה, בתי מלון, בתי מרגוע, פנסיונים, מסעדות, משרדים, מוסכים המשמ-

שים לעסקים או להפקת רווחים

(2) תיאטרונים, אולמי קונצרטים, ובניני ציבור

להפקת רווחים — לכל מקום ישיבה

(3) בתי קולנוע — לכל מקום ישיבה

¹ ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 589, עמ' 153.

² ק"ת 816, תשי"ח, עמ' 1724; ק"ת 1041, תש"ד, עמ' 1745; ק"ת 1105, תשכ"א, עמ' 1001; ק"ת 1292, תשכ"ב, עמ' 1677.

שיעורי האגרה בלירות

בשטח הועדה	בשטח של יתר
המקומית לבניה	הועדות
ולתכנון עיר	המקומיות
ירושלים	לבניה ולתכנון
	עיר במחוז
	ירושלים

6. (1) מגדלי מים, בורות מים, בריכות מים —

0.17 0.50

לכל מ"ק

0.58 1.50

(2) בריכות שחיה — לכל מ"ק

7. במיתקנים פתוחים ללא גג — להוציא מגרש ספור

רט — ללא הפקת רווחים — לכל 50 מקומות או

חלק מהם

20.00 60.—

"0.34 1.00

8. בנייני עזר לבנייני מגורים — לכל מ"ר

2. תחילתו של חוק עזר זה ביום פרסומו ברשומות.

3. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז ירושלים (פיקוח על בנינים והקמתם) (תיקון), תשכ"ג—1963".

נתאשר.

ישב ראש הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז ירושלים

י"ג בטבת תשכ"ג (9 בינואר 1963)
(הם 70510)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר להרצליה בדבר פתיחת עסקים וסגירתם

בחוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934¹, מתקינה מועצת עירית הרצליה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

„העיריה” — עירית הרצליה;

„בית עסק” — חנות, משרד, מחסן, בית מלאכה, קיוסק, מזנון, וכל מקום אחר שבו נעשית מלאכה, מוחסנת סחורה או מתנהל עסק, לרבות מכירת כרטיסי כניסה למקום תרבות, בית נכות, תערוכה, גן-חיות, בית עינוג או למקום הגרלה ולמעט מלון, פנסיון, בית אוכל, בית-עינוג ובית-מרקחת;

„מזנון” — כל מקום שלגביו ניתן או יש לתת רשיון למזנון על פי פקודת המלאכות וה- תעשיות (הסדרתן)²;

„קיוסק” — כל מקום שלגביו ניתן או יש לתת רשיון לקיוסק על פי פקודת המלאכות וה- תעשיות (הסדרתן);

„בית-אוכל” — מסעדה, בית קפה וכל מקום אחר שבו מגישים או מוכרים אוכל או משקה לשם צריכתם בו במקום, למען מזנון, קיוסק, מלון, פנסיון ובית עינוג;

¹ ע"ר 1034, חוס' 1 סס' 414, עמ' 1.

² חוקי א"י, כרר ב', סרס קמ"ג, עמ' 1427.

„בית עינוג“ — כל מקום שבו עורכים שעשוע ציבורי כמשמעותו בפקודת השעשועים הציבוריים, 1935³ ;
 „ימי מנוחה“ — הימים שנקבעו בפקודת ימי מנוחה, תש״ח—1948⁴, כימי מנוחה, תחילתם חצי שעה לפני שקיעת החמה בערבי ימי מנוחה, וסופם חצי שעה אחרי שקיעת החמה במוצאי ימי מנוחה, וכולל את ליל תשעה באב שתחילתו חצי שעה לפני שקיעת החמה וסופו בשעה חמש למחרתו ;
 „פתוח“ — כולל עשיית עסק, מלאכה או עינוג והגשת אוכל או משקה בתוך מקום סגור, לרבות אי סגירתו של מקום כזה על ידי האחראי לכך.

סגירת בתי
עסק בימים
שאין ימי
מנוחה

2. בימים שאינם ימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח —
- (1) בית אוכל או קיוסק לממכר עתונים, סיגריות, פירות, שוקולדה, גלידה או משקאות קרים לא משכרים בשעות שבין 24 לבין 5 ;
 - (2) חנות לממכר פרחים בשעות שבין 22 לבין 5 ;
 - (3) חנות לממכר מזון, למעט בית אוכל וקיוסק מהסוג המפורט בפסקה (1) וכל בית עסק שלא פורט בפסקאות (1) ו-(2) —
 - (א) בימים שאינם ערבי ימי מנוחה — בשעות שבין 13.30 לבין 16 ובין 20 לבין 5 בתקופה שבין 1 באפריל עד 30 בספטמבר, ובשעות שבין 13.30 לבין 15.30 ובין 19 לבין 6 בשאר חדשי השנה ;
 - (ב) על אף האמור בפסקת משנה (א), לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית עסק כמפורט באותה פסקת משנה במוצאי ימי מנוחה, אולם מותר לפתוח כל בית עסק עד שעה 22 בכל אחד מהימים כ״ו וכ״ז באלול ; ח״א, י״ב וי״ג בתשרי ; ז׳, ח״ט, י״א, י״ב, י״ג, י״ד וט״ו באדר ; י״א, י״ב וי״ג בניסן ; ב״ג, ג׳ וד׳ בסיון, אם אותו יום אינו חל בשבת, וכן מותר לפתוח כל בית עסק בכל יום חמישי בשבוע, אם אינו יום מנוחה או ערב יום מנוחה, בשעות מ״5.00 עד 20.00 בערב, למעט העסקים המפורטים בפסקה (1) שסגירתם היא בשעה 24 ובפסקה (2) שסגירתם היא בשעה 22.

סגירת חנויות
לממכר מזון
בחדשי הקיץ

3. כל החנויות למצרכי מזון, לרבות שווקים קמעונאיים ולמעט שווקים סיוטנאיים יהיו סגורות בחדשים יולי ואוגוסט יום אחד בשבוע משעה 14 אחה״צ עד 5.00 בבוקר למחרתו, כפי שיקבע ראש העיריה.

סגירת בתי
עסק בימי
מנוחה

4. (א) בימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית עסק.
 (ב) ביום כיפורים ובליל תשעה באב לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית אוכל או בית עינוג.
 (ג) בימי מנוחה, למעט יום הכיפורים וליל תשעה באב, לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית אוכל —

- (1) שמוגשים בו אוכל או משקה בליווי שעשועים, נגינה וכיוצא באלה ;
- (2) שלא פורט בפסקה (1) — בשעות שבין 22 לבין 9, ובשעות שבין 15 לבין הזמן הקודם לשנים אלה : שעה 18 או סוף יום המנוחה ; ובלבד שבשעות שפתיחת בית האוכל מותרת בהן, לא ימכור אדם ולא יגיש ולא ירשה למכור או להגיש אוכל ומשקה אלא בתוך כתלי בית האוכל ולא דרך חלון או באורח אחר בחוץ או אל החוץ.

³ ע״ר 1935, תוס׳ 1 מ״ס 496, עמ׳ 49.
⁴ ע״ר תש״ח, תוס׳ א׳ מ״ס 4, עמ׳ 12.

(ד) בימי מנוחה, למעט יום הכיפורים וליל תשעה באב, לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח —

- (1) בית עינוג, אלא לצורך פעולות תרבות וחינוך ;
(2) מחסן, אלא לצורך חלוקת קרח.

5. לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית מרקחת בימי מנוחה, ובימים שאינם ימי מנוחה בשעות שבין 19 לבין 5 בתקופה שבין 1 באפריל עד 30 בספטמבר, ובשעות שבין 19 לבין 6 בשאר חדשי השנה, ובלבד שהחובה על בעל בית מרקחת לפתוח את בית המרקחת שלו כשהגיע תורו לפתחו לפי סדר תורנות שיקבע ראש העיריה.

סנירת כתי
מרקחת

6. הוראות הסעיפים 4 ו-5 לא יחולו על בית עסק, בית אוכל או בית מרקחת, אשר בעליו אינו יהודי, אינו מעסיק בו יהודים בימי מנוחה ואינו פותח אותו בימי מנוחתם של בני עדתו.

חחולה

7. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות.

עבירות וענשים

8. חוקי עזר להרצליה (פתיחתם וסגירתם של חנויות, בתי קפה ושעשועים לרבים), 1945³ — בטלים.

כיטול

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר להרצליה (פתיחת עסקים וסגירתם), תשכ"ג—1963".

השם

פסס יפהר
ראש עיריית הרצליה

נתאשר.
י"ח באייר תשכ"ג (12 במאי 1963)

חיים משה שפירא
שר הפנים

³ ע"ר 1045, תוס' 2 מס' 1410, עמ' 553.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לטורעאן בדבר אגרת תעודת אישור

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית טורעאן חוק עזר זה :

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה“ — המועצה המקומית טורעאן ;

„ראש המועצה“ — לרבות אדם שהוסמך על ידיו בכתב.

2. המבקש מאת ראש המועצה תעודה, אישור תעודה או קיום תעודה ישלם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.

אגרת תעודה

3. המבקש מאת ראש המועצה העתק מתעודה ישלם למועצה אגרה בסך לירה אחת.

אגרת העתק

¹ ע"ר 1041, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.

4. ראש המועצה רשאי ליתן תעודה, לאשרה או לקיימה בלי כל תשלום או בתשלום מופחת, כשהמבקש הוא עני או מוסד צדקה, תרבות, חינוך או דת, שמטרתו איננה הפקת רווחים.

5. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לטורעאן (אגרת תעודת אישור), תשכ”ג—1963”.

השם

מחמוד יוסף עדוי
ראש המועצה המקומית טורעאן

נתאשר.
ר' באייר תשכ”ג (30 באפריל 1963)
(חמ 82931)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941 פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לקרית-מלאכי בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941,¹ וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945,² מתקינה המועצה המקומית קרית-מלאכי חוק עזר זה:

1. בתוספת לחוק עזר לקרית-מלאכי (מס עסקים מקומי), תשי”ט—1959,³ במקום הפריט „גז — סוכנות ואספקה 200” יבוא:

„גז — סוכנות לאספקה או לחלוקה —

עד אלף לקוחות — לכל מאה לקוחות

למעלה מאלף — לכל 200 לקוחות נוספים

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ו' בניסן תשכ”ג (1 באפריל 1963).

3. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית-מלאכי (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ”ג—1963”.

נתאשר.
ר' באייר תשכ”ג (30 באפריל 1963)
(חמ 85315)

דוד עבודי
ראש המועצה המקומית קרית-מלאכי

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע”ר 1941, תוס’ 1 מס’ 1154, עמ’ 110.

² ע”ר 1945, תוס’ 1 מס’ 1436, עמ’ 115.

³ ק”ת 936, תשי”ט, עמ’ 1891; ק”ת 1222, תשכ”ב, עמ’ 364.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לשדרות בדבר מפגעי תברואה

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית שדרות חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„בור שופכין” — כל מבנה, בין מעל לקרקע ובין מתחתיה, שנועד לקיבולם או לאגירתם של צואים, דלוחים, שפכים, או כל פסולת של נוזלים אחרים, לרבות כל סוג של בור רקב, בור חלחול או בית קיבול אחר הבנוי אבן, לבנים או כל חומר אחר, לרבות ביב או תעלה;

„ביב בית” — ביב המשמש לניקוזו של בנין או של מגרש אחד, או לניקוזם של קבוצה של בנינים הנמצאים בתחומי מגרש אחד, או לניקוזם של שני מגרשים סמוכים ושל המכנים שעליהם, לשם העברת מי הניקוז אל בור שופכין או אל ביב ציבורי, וכולל אביזרי הביוב, מחסומים ותאי בקרה;

„ביב ציבורי” — ביב המשמש להעברת צואים, דלוחים, שפכים או כל פסולת של נוזלים אחרים, לרבות אביזרי הביוב, מחסומים ותאי בקרה וכל חלקיהם, ולמעט ביב בית;

„מיתקן תברואה” — אינסטלציה סניטרית וכולל את כל הקבועות, המחסומים, הסעיפים, הצינורות ואביזריהם בפנים הבנין ומחוצה לו וכן המחסומים ותאי הבקרה בביב בית או בביב ציבורי, בורות שופכין, וכולל גם את המיתקן לחימום הבנין ולחימום מים ומערכת אספקת המים על כליה, צינורותיה ואביזריה;

„בעל נכסים” — אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מנכסים, או שהיה מקבלה או היה זכאי לקבלה אילו הנכסים היו נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, וכולל שוכר או שוכר משנה ששכר את הנכסים לתקופה של למעלה משלוש שנים;

„מבנה” — בנין, צריף, סככה, אוהל או מבנה־חוץ כלשהו, בין קבוע ובין ארעי, או כל חלק מהם על כל מיתקניהם, לרבות מיתקני תברואה, בין שהם מצויים בתוך המבנה ובין שהם מצויים בסביבתו;

„ליקוי” — לגבי מבנה — פגם במבנה עצמו, בין אם היה קיים מלכתחילה ובין אם נתהווה לאחר זמן;

„המועצה” — המועצה המקומית שדרות;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בנכסים או בחלק מהם כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;

„תברואן” — רופא המועצה, מנהל המחלקה לתברואה של המועצה, מהנדס התברואה של המועצה או כל פקיד מועצה אחר שהמועצה מינתה אותו למלא תפקיד של תברואן;

„נכסים” — מבנים או קרקעות, בין תפוסים ובין פנויים, בין ציבוריים ובין פרטיים;

„תעלת שופכין” — לרבות סעיפי תעלת שופכין, תאי בקרה וכן כל ביב שאינו ביב כמשמעותו בחוק עזר זה;

„בעלי חיים” — כל בעל חי לרבות דגים;

„מאושר” — מאושר על ידי המועצה או על ידי משרד הבריאות.

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 סס' 1154, עמ' 110.

- (1) העדר בתי כסא במספר מספיק ומטיפוס מאושר או קיום בית כסא שאינו מטיפוס מאושר, בנכסים המשמשים למטרת מגורים או לעסק או למטרה ציבורית.
- (2) העדר פחי אשפה במספר מספיק ומטיפוס מאושר בנכסים המשמשים למטרת מגורים או לעסק או למטרה ציבורית.
- (3) גג, תקרה או קיר, מעקה, ארובה, תריס, חלון, אשנב, דלת או מפתח, מזחילה, ביב, תעלה, מרזב, צינור, מיתקן תברואה, שהוא לקוי, בכללו או בחלקו, באופן שעלולים לחזור דרכו מים, רטיבות, טחב או רוח, במידה שלפי דעת התברואן יש בכך משום נזק לבריאות, אם בבנין עצמו או בבנין סמוך.
- (4) החזקת נכסים בצורה או באופן אשר, לדעת התברואן, מזיקה או עלולה להזיק לבריאות.
- (5) צפיפות מרובה בנכסים אשר, לדעת התברואן, עלולה להזיק לבריאות, וכן שימוש בנכסים בצורה העלולה להזיק לבריאות.
- (6) העדר בור שופכין או ביב בית בנכסים, וכן קיום בור שופכין או ביב בית שהוא, לדעת התברואן, לקוי, אינו מתאים לתכליתו או אינו מספיק לניקוזם היעיל של הנכסים, וכן ביב או מיתקן תברואה או חלק ממנו שהוקמו ללא היתר לפי פקודת בנין ערים, 1936², או שלא לפי תנאי ההיתר, ואשר, לדעתו של התברואן, לקויים או אינם מתאימים לתכליתם.
- (7) כל אסלה או קבועה אחרת במיתקן תברואה שאינה מצוידת במחסום, או שהמחסום אינו מטיפוס מאושר או שאינו קבוע כהלכה, לדעת התברואן.
- (8) כל סעיף או צינור שופכין, צואים או דלוחים שנקבעו בתוך בנין או מחוצה לו מבלי שהוא חסום במחסום מטיפוס מאושר.
- (9) בריכה, חפירה, מזחילה, תעלה, בור מים, מיכל מים, בית כסא, אסלה, משתנה, בור שופכין, ביב, בור פסולת, פח אשפה, גן, גג, סככה או חצר שהם במצב מזוהם או, שלדעת התברואן, עלולים להזיק לבריאות.
- (10) באר, בור מים, מיכל מים וכל מקום המשמש לאגירת מים אשר, לדעת התברואן, נמצאים במצב העלול לגרום לזיהום המים שבתוכם או להתפתחות יתושים בהם.
- (11) תא בקרה של בור שופכין או של ביב בית, שאינם מצוידים במכסה ברזל או ביטון לא חדירים ומטיפוס מאושר, והעלולים לגרום להתפתחות יתושים בהם.
- (12) צינור שופכין, צינור דלוחים, צינור אוורור, בור שופכין, תא בקרה, כוך או ביב שהם סדוקים, שבורים, סתומים או פגומים, באופן שגזים או נוזלים שבהם עלולים לפרוץ החוצה או לחלחל מתוכם.
- (13) מחבר או חיבור לקוי של כל ביב, צינור שופכין, צינור דלוחים, אסלה או של כל צינור או מחסום במיתקן תברואה.
- (14) השימוש בצינור גשם כצינור שופכין או דלוחים, או שפיכת כל נוזל אחר דרך צינור גשם.
- (15) כל צינור גשם, מרזב או מגלש הקשור, במישרין או בעקיפין, עם כל ביב, צינור שופכין, צינור דלוחים או תעלת שופכין.

² ע"ר 1936, תוס' 1 מ'ס' 589, עמ' 153.

- (16) הצטברות חומר כל שהוא בין בתוך בנין ובין בסביבתו אשר, לדעת התברואן, גורמת אל עלולה לגרום לרטיבות או לטחב בבנין סמוך.
- (17) הצטברות של עפר, אבנים, עצים, גרוטאות של מתכת, חלקים של כלי רכב, זבל, נוצות או פסולת אחרת אשר, לדעת התברואן, מזיקים או עלולים להזיק לבריאות.
- (18) העדר מעשנה שיש צורך בה בבנין, לדעת התברואן, או מעשנה בבנין שהיא שבורה או לקויה, או שאינה גבוהה למדי, או שהיא פולטת עשן באופן הגורם נזק לבריאות, לדעת התברואן.
- (19) תנור, את, קמין או כבשן, בין שהוא משמש למלאכה ובין לתכלית אחרת ואשר, לדעת התברואן, אינו מאכל כראוי את חמרי הדלק בתוכו וגורם על ידי כך לפליטת עשן או גזים במידה המזיקה או העלולה להזיק לבריאות.
- (20) ניקוי, ניעור או חביטה של מרבד, שטיח או כלי מיטה ברשות הרבים או בחצר, מכל קומת בנין או דירה באופן המזיק לבריאות, לדעת התברואן.
- (21) בית חרושת, בית מלאכה, מקום עבודה או מחסן מכל סוג שהוא המוחזק קים במצב לא נקי, או שהצפיפות בהם עלולה לגרום נזק לבריאות, לדעת התברואן.
- (22) כל אבק או פסולת הנוצרים במהלך העבודה בבית חרושת, בית מלאכה או מקום עבודה מכל סוג שהוא, הגורמים או העלולים לגרום נזק לבריאות, לדעת התברואן.
- (23) החזקת בעל חיים באופן המזיק או עלול להזיק לבריאות, לדעת התברואן.
- (24) מבנה הגורם או העלול לגרום לשריצת חולדות, עכברים או חרקים ושרצים אחרים בו, או להתפתחותם.
- (25) שטח אדמה שאינו גדור במידה מספקת, לדעת התברואן, והעלול לשמש להצטברות אשפה או פסולת.
- (26) עצים או שיחים אשר ענפיהם בולטים או מתפשטים לעבר כל רחוב והגורמים או עלולים לגרום לתקלה לעוברים ושבים.
- (27) גרימת רעש או גזים או ריחות העלולים להזיק לבריאות, לדעת התברואן.
- (28) הפרעת השימוש במיתקן תברואה או בהספקת המים, או הפרעה כל שהיא להחזקתו היעילה של נכס מבחינה תברואית, או מבחינה אחרת.
- (29) שימוש בשפכים, בדלוחים או במי פסולת אחרים להשקאה.

3. (א) התברואן רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין זריחת החמה ובין שקיעתה לשם סילוק כל מפגע ולשם ביצוע הוראות חוק עזר זה.

(ב) התברואן רשאי לבדוק כל ביב, צינור או מיתקן תברואה אחר, ואם ימצא צורך בכך, רשאי הוא לגלות כל ביב או מיתקן תברואה אחר, בין בעצמו או על ידי עובדי המועצה, וזאת לאחר מתן הודעה בכתב לבעל הנכס או למחזיק בו לא פחות מ־24 שעות לפני ביצוע עבודה כזאת, ובתנאי שאם לא מצא פגם בביב, בצינור או במיתקן התברואה עליו לכסות מחדש את החפירה על חשבון המועצה, וכל נזק שייגרם כתוצאה מפעולת התברואן האמורה יתקן על ידיו על חשבון המועצה. מצא פגם כל שהוא יתן לבעל הנכס או למחזיק בנכס, לפי הוראות חוק עזר זה, התראה בכתב שבה ידרוש תיקון הפגם במועד שיקבע לכך.

סמכויות
התברואן

4. (א) על אף האמור בכל חוזה שכירות אך מבלי לפגוע בזכותו לדרוש סעד חוקי נגד אדם אחר, חייב המחזיק בנכסים לסלק כל מפגע מאותם נכסים. אולם אם אי אפשר למצוא את המחזיק, חייב בעל הנכסים, לאחר שנדרש לכך על ידי התברואן, לסלק את המפגע.

(ב) מפגע אשר, לדעת התברואן, נובע מליקוי במבנה הנכסים עצמו, במיתקני התברואה שבו או נובע מדבר כל שהוא בנכסים או בסביבתם אשר בו משתמשים או ממנו נהנים רוב הדיירים שבנכס, חייב בעל הנכסים בלבד לסלקו, אולם אם בעל הנכסים נעדר מן הארץ או אם אי אפשר למצוא או את באיכוחו, חייב המחזיק באותם הנכסים, לאחר שנדרש על ידי התברואן בכתב, לסלק את המפגע.

(ג) היו בעלים או מחזיקים אחדים, או אלה ואלה, חייבים הם כולם יחד או כל אחד מהם לחוד, לסלק את המפגע, יהא זה מספיק למסור הודעה על סילוק המפגע לאחד מהם בלבד.

5. (א) התברואן רשאי לדרוש בהודעה בכתב מאת האנשים החייבים לסלק מפגע, לפי הוראות חוק עזר זה, לבצע את כל העבודות הנחוצות לשם סילוק המפגע ולמניעת הישנותו בהתאם לפרטים ולתנאים הקבועים בהודעה.

(ב) ההודעה תכלול את המועד שבו יש לבצע את העבודות כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) החייב בסילוק המפגע שקיבל הודעה על כך, חייב לקיים את תנאי ההודעה לכל פרטיה.

6. לא קיים אדם החייב לסלק מפגע את דרישות התברואן לפי סעיף 5 או ביצע עבודה מהעבודות המפורטות בסעיף 5 שלא לפי התנאים הקבועים בהודעה, רשאית המועצה לבצע את העבודה הדרושה לסילוק המפגע ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם או מאותם אנשים החייבים לסלק את המפגע, מכולם יחד או מכל אחד מהם לחוד.

7. דעתו של התברואן בדבר קיומו של מפגע, מקורו או מהותו או בדבר העבודות והחמרים הדרושים לסילוק המפגע ולמניעת הישנותו תהא ראייה לכאורה בדבר.

8. (א) בעל בנין, שנמצאות בו דירות אחדות, חייב, לכשיידרש לכך על ידי התברואן, להדביק ולהחזיק במקום נראה לעין בבנין העתק מחוק עזר זה או חלק ממנו.

(ב) בעל הנכסים והמחזיק בנכסים חייבים לשמור על הנקיון בנכסים ובסביבתם באופן המניח את דעת התברואן, וכן לנקות ולסלק כל זוהמה, פסולת, זבל, דומן או אשפה אחרת שנצטברו בנכסים או בסביבתם.

(ג) אדם המעסיק עובדים לעבודות בניה, חפירה, חציבה וכיוצא באלה, חייב להקים בית כסא ארעי לשימוש העובדים, לפי שרטוט דוגמה של משרד הבריאות, במקום שיקבע התברואן, למשך זמן ביצוע העבודות, וכן חייב, לאחר גמר העבודות, לבער ולסלק את כל הזוהמה והלכלוך שנצטברו ולפרק את בית הכסא הארעי בצורה המניחה את דעת התברואן.

9. (א) מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהיה כדין, אם נמסרה לידי של האדם שאליה היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או אם ההודעה נשלחה אליו בדואר במכתב רשום לפי מען מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה. אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום

בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו דנה ההודעה או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

(ב) ההודעה שיש למסור אותה לפי חוק עזר זה לבעל נכסים או למחזיק בהם, יראו אותה כאילו נערכה כהלכה, אם נערכה אליו בתור „הבעל” או „המחזיק” של אותם נכסים, ללא כל שם או תיאור נוסף.

10. כל אדם —

עכירות
וענשים

- (1) המפריע לתברואן במילוי תפקידו לפי חוק עזר זה ;
- (2) המכניס שפכים או מי דלוחים בכלי קיבול המיועד לאשפה ;
- (3) המניח כלי קיבול לאשפה ברחוב ;
- (4) העושה צרכיו או משתין ברשות הרבים, במקום ציבורי, בחדר מדרגות או בכל מקום שאינו מיועד לצורך זה ;
- (5) היורק ברחוב או במקום ציבורי ;
- (6) המטיל נייר או אשפה או נוצות או כל פסולת אחרת ברשות הרבים או בבנין ציבורי ;
- (7) השופך מים או נוזלים אחרים ברשות הרבים, או המניח למים או לנוזלים אחרים שיזלו מרשותו לרשות הרבים ;
- (8) השם ברחוב בקבוקים, שברי זכוכית, מסמרים, חומר חד, אבן, חול, ברזל, עץ, גרוטאות או חומר בניה כל שהוא ;
- (9) המשליך ברחוב קליפות, פירות או ירקות, נבלות בעלי־חיים או חלקיהן, או פסולת מזון כל שהיא ;
- (10) הרוחץ כלי רכב ברשות הרבים ;
- (11) הנוכח או מחטט בתוך פחי אשפה או בכלי קיבול אחרים לאשפה ;
- (12) החולב בהמות בית ברחוב ;
- (13) המאכיל בעלי־חיים ברחוב באופן שיש בו כדי לזהם את הרחוב ;
- (14) השוחט בעלי־חיים או מורטו ברשות הרבים, בחצר או בחדר מדרגות, או על גג מבנה,

דינו — קנס 100 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 5 (ג) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 6 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 2 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לשדרות (מפגעי תברואה), תשכ”ג—1963”.

השם

יהונתן יפרח

נתאשר.

ראש המועצה המקומית שדרות

ר באייר תשכ”ג (30 באפריל 1963)
(חמ 850810)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לתל-מונד בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית תל-מונד חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„מפעל מים” — באר, בריכה, מנהרה, תעלה, סכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;
„רשת פרטית” — אביזר או מכשיר אחר, למעט מד-מים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאותו נכס;

„אביזרים” — ברזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת;
„מד-מים” — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסור פקים לנכס;

„נכס” — בנין או חלק ממנו, או קרקע תפוסה או פנויה;
„מנהל” — מנהל מפעל מים של המועצה, לרבות פקיד אחר, שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;
„צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית;
„המועצה” — המועצה המקומית תל-מונד.

חיבור למפעל מים

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת.

(ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת המועצה —

(1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית

3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים הדרושים להורמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה, לשינויה או להחלפתה, אלא באביזרים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.

(ג) המנהל רשאי להורות על החלפת אביזרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע את פעולתו התקינה של מד-המים.

אגרת הנחת צינור מים

4. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

רכישת פרטים והתקנתו

5. (א) לא יתקין אדם מד-מים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל.

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

(ב) המנהל רשאי לדרוש בכמב מצרכן שירכוש מאת המועצה או באמצעותה מדמים עם אביזרים לשם התקנתם על ידי המנהל; הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה תוך עשרים יום; לא מלא הצרכן אחר הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה לרכוש מדמים לשם התקנתו על ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתם של מדמים והאביזרים בהתאם לחשבון.

(ג) בעד התקנת מדמים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
(ד) לא דרש המנהל מצרכן לרכוש מדמים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתקין את מדמים ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשיים בשיעור שנקבע בתוספת.
(ה) בעד תיקון מדמים ישלם צרכן אגרה חדשית בשיעור שנקבע בתוספת.
(ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמדמים שבחוקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שיבדוק את מדמים ללא תשלום נוסף, נתגלה שמדמים פעל כהלכה, ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

6. (א) בעד אספקת מים לנכס, ישלם המחזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.
(ג) לא פעל מדמים כהלכה במשך תקופה מסוימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצורות הממוצעת במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשיים שלאחריה או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

7. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

8. המנהל רשאי, באישור המועצה, לחייב צרכן או בעל רשת פרטית להפקיד בקופת המועצה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המשוערת של הצרכן במשך שני חדשים.

9. (א) אגרת מים תשולם מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מדמים, תשולם האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה.

(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם, עם מתן הרשיון לאותה בניה על חשבון האגרה, סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גובר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.

10. (א) הוראות הסעיפים 6 ו-8 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.

(ב) המועצה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 6, כולו או מקצתו.

(ג) הוראת סעיף 8 לא תחול על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

אגרת מים

אספקת מים
לפי חוזה

פקדונות

מועד התשלום

פטור

- (1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה ;
- (2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל ;
- (3) שמיתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש ;
- (4) שזיהם או הניח לאחר לזהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי תיקון מיתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו-(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת התראה לפי סעיף קטן (א) (3) ו-(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

חידוש חיבור
שנותק

12. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 11 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

הפסקת
אספקת מים

13. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך ובדחיפות הדרושה, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

רשות כניסה

14. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס, בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום — בכל עת סבירה — על מנת —

- (1) להתקין מד-מים, לתקנו, לבדוק, להוציאו או להחליפו וכן לבדוק, לתקן, לשנות, לסלק, למדוד או להניח מחדש צינור, ברז או שסתום וכיוצא באלה ;
- (2) לבדוק אם היה בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

השימוש במים

15. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.

(ב) לא יבזבז אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.

(ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה לאספקת מים.

(ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ה) לא יטפל אדם, למעט מנהל, במדממים ובמיתקנים המובילים את המים למדמים.

16. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 11 (ב) — אם לא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 13 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

17. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל המים.

18. (א) ראש המועצה או אדם שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל רשת פרטית או חלק ממנה, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.
(ב) צרכן, או בעל רשת פרטית או חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא הצרכן או בעל הרשת הפרטית או חלק ממנה אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו, ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או בעל הרשת הפרטית או חלק ממנה, הכל לפי הענין.

19. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה. אם אי אפשר לקיים את המסירה באחת מהדרכים כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים, או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

20. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2(א), 3(א) ו-5(ב), 5(א), 12(א), 14(ב), 15, 16, 17 ו-18(ב), דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 18(ב) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 18(ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

21. חוק עזר לתל-מונד (אספקת מים), תשט"ו—1955 * — בטל.

22. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לתל-מונד (אספקת מים), תשכ"ג—1963*.

² ק"ח 528, תשט"ו, עמ' 1181.

תוספת

100.—	1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2(ג) (1)) — (א) לכל יחידת דיור
200.—	(ב) למלאכה תעשייה ומסחר — לכל יחידה
250.—	2. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4) — (א) למגרש בנין עד לדונם
0.25	לכל מ"ר נוסף
1.50	ונוסף לזה לכל מ"ר שטח בניה בכל קומה
150.—	(ב) לשטח חקלאי — עד לדונם
0.15	לכל מ"ר נוסף
10.—	3. אגרת התקנת מדמים (סעיף 5 (ג))
1.50	4. דמי שכירות מדמים (סעיף 5(ד)) — לחודש — בעד מדמים שקטרו — עד 1"
2.—	מעל ל-1"
0.60	5. אגרת תיקון מדמים (סעיף 5(ה)) — לחודש — בעד מדמים שקטרו — עד 1"
0.80	מעל ל-1"
10.—	6. אגרת בדיקת מדמים (סעיף 5(ו))
	7. אגרת מים (סעיף 6) — (א) במקום שהותקן מדמים — (1) לשימוש ביתי — לחודש —
1.65	עד 10 מ"ק
0.165	למעלה מ-10 עד 20 מ"ק — לכל מ"ק
0.265	לכל מ"ק נוסף
	(2) לחקלאות, משקי עזר וגינות — לשנה — עד 800 מ"ק — לכל מ"ק
0.065	לכל מ"ק נוסף
0.265	(3) לתעשייה, מלאכה, מסחר ומוסדות ציבור — לחודש —
1.65	עד 10 מ"ק
0.265	לכל מ"ק נוסף
0.50	(4) לבניה לכל מ"ק
	(ב) במקום שלא הותקן מדמים — לכל יחידת דיור — לחודש —
3.—	חדר ראשון
1.—	כל חדר נוסף
10.—	8. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11(ג))

נ' דין

נתאשר.

ראש המועצה המקומית תל-מונד

כ"ח באדר תשכ"ג (24 במרס 1963)
(חמ 85809)

חיים משה שפירא

שר הפנים

תיקון טעויות

בצו המועצות המקומיות (ב) (תיקון התוספת הראשונה, בית-ג'ן), תשכ"ג—1963, שפורסם בקובץ התקנות 1435, תשכ"ג, עמ' 1313, בקטע „חלקי גושים” לאחר „19527” יבוא „19533”.

חיים משה שפירא
שר הפנים

ג' בסיון תשכ"ג (26 במאי 1963)
(חם 8031)

בחוק עזר לרמת-נגב (היטל סעד ונופש), תשכ"ג—1963, שפורסם בקובץ התקנות 1411, תשכ"ג, עמ' 947, בתוספת הראשונה, הטור השמאלי השתרבב ויש להורידו בשורה אחת באופן שלצד המוסד —

שדרגתו 1 יעמוד	פטור
— שדרגתו 2	5%
— שדרגתו 3	7.5%
— שדרגתו 4	10%

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק ,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).